

Ιωαννίκιος Σμυρναῖος, καὶ μέγας ἀρχιδιάκονος ἦγινε τοῦ Ἐφέσου ὁ Κύριλλος, καὶ δευτερεύων ὁ ἀνεψιός τοῦ χρ. Τοῦ αὐτοῦ Ἰουνίου 22, ἡμέρᾳ Σαββάτου ἦγινε ἡ μαζηλεία τοῦ αὐθεντὸς τῆς Μπογδανίας, ὁ υἱὸς τοῦ Ὅμηλάντου ὁ μπεῖζαντες Κωνσταντίνος, καὶ ἦγινε αὐθέντης ὁ μέγας δραγμάνος Ἀλέξανδρος Σούτζιου, καὶ μέγας δραγμάνος ἦγινε τοῦ Καλλικρήνη ὁ μίος ὁ μπεῖζαδες.

Κυρίος Πατριαρχὴς; Βιβλιοθήκης Περοσολύμων καθ. 439 ἐσωθεν τῆς δευτέρας πενταδός | Κεραμέως Τόμ. A' σ. 426).

506. 1807. — οὐαί εἶωσαν τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τὸν παναγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην κύριον Νεόφυτον, εἰς τὰς ἵζες τοῦ Ιουνίου ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ. Τὴν δὲ Τρίτην τῷ πρωῒ συναχθέντες οἱ τε ἀρχιερεῖς καὶ τοῦ γένους τῶν Ῥωμαίων οἱ πρόκριτοι ἐν τῷ τοῦ ἄγιου Ἐφέσου οἰκιώ εὑρον ἀξιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τὸν πανιερώτατον ἄγιον Νικαῖας κύριον Καλλίνικον. "Οθεν τὴν Τετάρτην ἐπῆγαν εἰς τὴν πόρταν καὶ ἐφόρεσε καθβάδι καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον" Νικαῖας δὲ ἦγινεν ὁ Λακεδαιμονίας καὶ Λακεδαιμονίας ὁ Θεοδωρουπόλεως.

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. Σα τοῦ καθίκος 89 τῆς ἐν Ἀθήναις Ιστορικῆς ἴσταις; "Ιδε καὶ ἄρ. 502 καὶ 513.

507. 1808. — Εἰς τοὺς 1802 Φευρ. 21 ἡμέρας αἱ Παρασκευὴ ἐσύκωσαν τὸν κόντες εἰς ταῖς ὥραις 14 ἐπειδὴ ήθελαν να ἔμπουν 60 Ἰγγλεῖς καὶ οἱ Ῥομαῖοι ἀντεσταθῆκαν καὶ δὲν τοὺς ἀφῆσαν νὰ ἔμπουν καὶ ἐκλήσαν ὅποταν ἔμπηκαν οἱ Ἰγγλεῖς εἰς τὴν χωραν τὴν πορτα τῆς Σπυληᾶς καὶ τὴν Πορτε ριάλα (τῆς Κερκύρας).

"Ἐξίδωκεν ὁ π. N. Βένης ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς ἴσταις; Τόμ. Γ' σ. 101 ἐκ τοῦ καθίκος τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 1133 φ. τελευταίῳ α.

508. 1809. —

1803 Κανο θημισι το καιρο απου μπικε το ασκερι μεσα 50
Νοεμβρίου Σουλι και καμαν απο τα ευγα του Σεπτεμβρίου... εօς
3 Βριου και ο θεος να καμη τα δηκα τευ δυατη
εγαθροθικα οι Χριστιανοι απο την μπινα και ο θεος ναν
τους βγαλι σε σελυαμετι . του Χρισουγενου εξ αποφασεος

Μαρκο Μποτζιαρης

"Επι περιεκλόμματος Μηναίου ίχ σανίδος ἀποκειμένου νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς

Ἵστορικῆς καὶ ιθνολογικῆς ἱστορίας (Νέου 'Ελληνομάνημος; Τόμ. Γ' σ. 225 μετὰ πανομοιοτύπου). Ἰδε αὐτόθι καὶ σ. 333 κ. ἐ.

509. 1804. — Εἰς τὰ 1804 Οκτωβρίου 14 ἡμέρᾳ Τρίτῃ, τὰς 8 ώρας παρὰ πέντε μηνοῦ ταχ συσμὸς μεγας εἰς τὴν Μπογδζνίαν.

Ταῖς καθ. 3296 φ. 666.

Ἡ 14 Οκτωβρίου ἡρό Παρασκευὴ καὶ εὐχὴ Τρίτη.

510. 1805. — 1805 ἰδεούλευθη ὁ βασιλεὺς διὰ νὰ ἀναγωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ἀδριανοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἔξωφύλλου τοῦ ἡρ. 80 καθίκος Ἀδριανουπόλεως. Ἰδε Στεφανίδην ἢ Byzantinische Zeitschrift Τόμ. ΙΔ' (1905) σ. 611.

511. 1805. — Εἰς τοὺς 1805 Οκτωβρίου 20 ξημερόνοντας τῆς ἀγίας κουρᾶς ἡμέρᾳ Παρασκευὴ ἡ ώρα επτάς δύω καὶ 20 λεπτὰ τὸ πουρὸν ἐγίνεται συσμὸς καὶ μετέπειτα ἀπὸ τὸν συσμὸν περνόντας καρυμία ωρα ἔχισινες.

Ἐν φ. ταῦ ἡρ. 81 τῆς ἐν "Ανδρῷ μονῇς Ἀγίας (Λάδυρος ἢ Επετηρίδης Παρνασσοῦ "Ετ. Β' σ. 207. Χωριστοῦ τεύχους σ. 74).

512. 1806. — 1806. Ελαβαμει τὸ ἄγιον λήψανον τοῦ ἄγιου Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου ἐκ τοῦ κυρ Γαβριὴλ, ἀπὸ τὸ Μέγα Σπήλαιον...

Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων καθ. 11 φ. 326 (Βένες ἢ Επετηρίδης Παρνασσοῦ "Ετ. Θ' σ. 62. Χωριστοῦ τεύχους σ. 22).

513. — ^ω αως ὁ παναγιώτατος κύρ Γρηγόριος, Οκτωβρίου ^η ιθ : ἥλθεν ἀπὸ τὸ Ὅρος, καὶ τῇ εἰκοστῇ ἑφόρεσε καθεῖδι διὰ πατριάρχης ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἢ τοῦ φ. 5 καὶ τοῦ καθίκος 89 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱστορικῆς ἱστορίας. Ἰδε καὶ ἡρ. 506 καὶ 513.

513^a. — 1807 ἵκαμαν οἱ Ρώσοι καὶ Φρανζέζοι τὸν μέγαν δεσμῶν τῆς ἀγάπης, ἡτοι παντοτινῆ σύμπνια νὰ φυλάξτουν ἡ δύο ἡμπειρατῶρη.

Ἐν φ. 2486 τοῦ καθίκος 10 τῆς ἐν "Ανδρῷ μονῇς τῇ Παπαγιάντου Λάδυρος ἢ Επετηρίδης Παρνασσοῦ "Ετος Γ' σ. 120. Χωριστοῦ τεύχους σ. 31). Ἡδε καὶ ἡρ. 496.

514. 1808.—Προκόπιος ἵτους 1808 ἔγεινε θαῦμα, ἔρριψε χιόνι
ἀπὸ τὸν Φλεβάρι ἕως τῆς 20 Μαρτίου καὶ μᾶς φόρησαν τὰ πρόθιτα
καὶ τὰ ἀρνιὰ καὶ ἔρριξε καὶ κόκκινο χιόνι εἰς τὴν Κρανιὰ ωσὸν πε-
πέρι, ταῦτα βιβαίονα ἐγνωθέν.

Κατωτέρω

Ἐτος 1808 Ἀπριλίου 12 ἡλιον ὁ δεσπότης εἰς τὴν Καλαμπάκα
ο Τζηκᾶς καὶ ἔρριξε τζερεμὲ εἰς τὸ Βαρλάκη 7000 πενήντα.

Ἐνδια καὶ ὁ ἀνώτερος ἀρ. 487.

515. 1808.—1808 Σεμ(π)τεμβρίου 28 τὸ βράδι ἴθαλκνε οἱ
Ἀρμένιοις φωτιὰ(ν) καὶ ἔκκψαι(ν) τοῦ Ἅγιου τάφου τὴν ἐκκλησίαν.

Καθ. 188, ἐν προσθίτη φύλλῳ τῆς ἀρχῆς, τῆς λαύρας Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν
ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Περοσολύμου (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 299).

516 1808 - 1809. — Κάμω [ἐνθύμησιν] ἐγὼ ὡ Χριστανθος πῶς
ἰπύασαν ὁ καπετάν πασας τὸν Παπαθύμιο Ηλαχάβα καὶ τὸν ἑστει-
λαν εἰς τὰ Ἰωάννινα στὸ βυζίρι καὶ τὸν ἐκαμε τσηραίκια τέσερα καὶ
τὸς δικός του τοὺς ἀπίρη τὸ τοβλαῖτι μαῖσα. αἴπησαν μαι τὸς Ἄλ-
βανίτες πώλημον εἰς τὸ Καστράκυ.

Μετὰ τοῦτα παρεμπίπτουσιν ἄλλη γειρὶ αἱ λέξει; 1809 πατριάρχης Γρηγό-
ριος, εἴτε δὲ συνεχίζεται τὸ ἀνωτέρω σημείωμα ὅδε:

1809 Χριστάνθου μοναχοῦ, καὶ τελυώνοντας ὁ πόλεμος αἰστηλε ὁ
βεζίρης καὶ ἴθουλωσε τὰ μοναστήρια καὶ ἐπίρε καὶ το ὑγρόμενος
ἀπάνω εἰς τὰ Ἰωάννινα ἕως τὴν σήμερον υμαίραν.

Ἐκ χειρογράφου 'Ωρολογίου ιη' αἰῶνος τῆς ἐν Μετεώροις μονῆς Βαρλάκη 1560
ο. κ. Ἰω Βογιατζίδης ἐν Διετίῳ Ἰστορικῆς Ιστορίας Τόμ. Ζ' σ. 173.

517. 1813.—1813 Νοεμβρίου 28 ἡμέρα Παρασκευὴ τὸ ἀποτα-
χία πρὸς ταὶς διο ωραὶς τῆς ημέρας ἐκαμε ἐνκ σεισμον καλουτζικον
καὶ εἰς ταὶς 28 του Δικιεβρίου μυγός ιδιου χρονου εἰς ὄκτω ωραὶς τῆς
νυκτώς ἔημερονονταις Κυριακη μετα τὴν Χριστου γένησιν ἐρηξε τὸσον
χαλάζη τὸ σποιον ἡτον χοντρὸ ὥσταν αὐγόσ κοτιτζινο ἀλο ὥσταν κα-
ριδια ειπον πῶς εἰς καπιους τοπους ἐπεσαι καπιον χοντρον ώσταν κα-
κουναρια λεγουν πῶς ζηγιασανε ἐνα κλωνι λιτρα μια κατί μιση καὶ
ἄλο ζηγιασαναι καὶ πιγε ὄγγιες 6· ἐτζάκισα πολωτατα κεραμιδια εἰς
τα σπυτια ἐράθδισε ταὶς ἐλεσιες καὶ νερατζιες καὶ ἔριξε πολες τζουφες
καὶ φιλα κατου έσκοτωσε τα πουλια τὰ πετουμένα ξιλοχωταις καὶ

ἡ τι ἄλλο ἀδέρες ὅθεν αριθμήσις τελως πατῶν εκάρε μεγαλεὶς ζημιαὶ ὁ παντωδινάκμως θεώς παλίν μᾶς ἐφιλαξεῖ απὸ τατιαν τρομαρα καὶ μᾶς εἰσπλαχνιστῇ δι να μι καταποντιστανμεν καὶ τω γραφω δια ἐνθυμίσιοι' ἔγραφα Γριγωρίος Κωντώς.

'Ἐν Κερκύρᾳ ἐκ φ. 46χ τοῦ καθίκος 47 τῆς Ἰστορικῆς Ἑταιρείας (Νίου Ἐλληνομνήμονος Τόμ. Σ' σ. 482).

Προηγεῖται τὸ ἦπ' ἀρ. 514.

518. 1814.—† 1814 Μαρτίου 22 τη μεγαλεὶς Παρασκεβῆ εκάρε ενα σισμό ὃπεν ἐλεγχαν να πεσουν τα σπίτια εἰς τιν χοραν καὶ εἰς ολο το νεισι. προς τες τρις ορες τις μερος δεν ιχαμε διαβασι τες ορες ομος ο πατοδινάκμος θεος μας εἰσπλαχνιστι' δια τουτο το γραφω δεια ενθυμίσιοι.

Χειρὶ Γριγορίου Κοντοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἐν φ. 456 τοῦ καθίκος 47 τῆς Ἰστορικῆς Ἑταιρείας (Νίου Ἐλληνομνήμονος Τόμ. Σ' σ. 482).

"Ἐπέτατ τό ὥπ' ἀρ. 517.

519. 1814.—1814 'Ἐν μηνὶ Απριλίου 21 εριξε χιόνι ετο Στεφάνην ἰβασταξε ύμέρες δύο καγω 'Αναγνώστης .. Παπαθανασίου.

'Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐν τῷ κατά το νεκροταρεῖον τοῦ χωρίου Στεφάνη παρὰ τὰς Κλεωνάς ναζόρειρ τοῦ 'Αγίου Αθανασίου (Λαυράκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας Δελτίῳ Β' 1894) σ. 19.

520. 1814 — Ετος 1814 Μαΐου 25 ἐκημηθη ἡ μακαρήτησα ἡ 'Αγορήτεα μπλαθρόνηφη ἀπὸ τὸ μόλεμα τῆς πανούκλας ὑμέρα Δευτέρα .. .

'Ἐπιγραφικὸν χάραγμα δεξιὰ τῷ εἰςερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς 'Ριντίνης (Λαυράκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας Δελτίῳ Η' σ. 71).

521. 1814.—1814 Ιουλίου 4. ἐπῆγεν εἰς τὴν 'Ραδόβολιν ετὸ Βραδέτο ὁ βιζύρης 'Αλῆ πασιᾶς καὶ ἔφερε καὶ μονόξυλα διὰ νὰ φκιάσῃ κούλιαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὡ τοῦ θαύματος ἐπιασε μία βροχὴ καὶ μία φορτούνα καὶ ἵνα χαλάξῃ ὅπου ἐξεπάγιασαν 18 ὄνομάτες καὶ τέλος πάντων ἔφυγεν.

Χειρόγραφον σημείωμα ἐξ ἑτόπου Παραλητικῆς τῆς ἱκκλησίας κάτω Βίτρους ἐν 'Ηπείρῳ, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Σάρρου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἰστορικῆς Ἑταιρείας Τόμ. Δ' σ. 569.

522. 1815. — Εἰς τοὺς χιλίους ὄκτακοσίους δεκαπέντε ιστορήθη ὁ θεῖος ναὸς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ὃποιοῦ ἡ τον πρότερον καθολικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰβήρων.

'Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ, ἦγουν εἰς τοὺς χιλίους ὄκτακοσίους δεκαπέντε εἰς τὰς δικαιοχῶν καὶ Ἰουνίου μηνὸς ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ἡλθεν ἐκ τῆς Ρωσίας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱερὰν καὶ βασιλικὴν Μονὴν τῶν Ἰβήρων τὸ παγετινόνωμος καὶ ἀγία εἰκόν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρός ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ καὶ ἴδιαλθη ἐν τῷ καθολικῷ ναῷ τῆς μονῆς ἔως εἰς ταῖς 24 ἡμέραις τοῦ αὐτοῦ Ἰουνίου μηνός.

"Ἐπειδὴ ἴδιαλθη εἰς τὸν θεῖον καὶ πανσέβαστον ναὸν τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ θαυματουργοῦ Πορταΐτισσης εἰς τὰ δεξιά μέρη, καθὼς φαίνεται ἔως τὴν σήμερον.

"Ἐν τῷ τοῦ καθίκου 573 τῆς ἐν Ἀγίῃ ὅρῃ μονῆς Ἰόνιων (Λάζαρου Τόπ. Β' σ. 172).

523. 1817. — 1817. "Ἐγίνε λιμός μέγας καὶ ὑπερβολικός, ἀκριβία σχεδὸν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην. Τὸ σιτάρι αἱ 100 ὄκαδες γρ: 80, τὸ καλαμπόκι γρ: 90 καὶ πολλοὶ ἐκινδύνευσαν εἰς θάνατον.

Ἐνρέν «εἰς τὸ περιθώριον ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου ἐν Βαδενοῖς» γεγραμμένον ὑπὸ Ἱεράρχου, αῦ τὸ ὄνομα δὲν διεκρίνετο ἀπὸ ἡμεισθεμένον, καὶ ἔξεδωκε Γ. Α(δαμίδης) ἐν 'Ἐπετηρίδι Παρνασσοῦ 'Ἑτ. Η' (1904) σ. 197.

"Ιδε συνέχειαν ἐν ἀρ. 526 καὶ 538.

524. 1817.— φωτ. **Ιουνίου** καὶ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ περὶ πρότην ὥραν σχεδὸν ἡλθεν εἰς τὴν κωμόπολιν Καρπενησίου ὁ ὑψηλότατος καὶ ἡγεμών τῶν Ἰωαννίνων βεζίρ 'Ἄλι πασιᾶς, ὁ Τεπελένιος, ὃπου διατρίψας ἡμέρας ἔξι, ἔξι ὅν τὴν μίαν ἡμέραν ἐπέρασεν εἰς τὸ χωρίον τὸ λεγόμενον Νόστιμον εἰς τὸν οίκον τῶν δύο θετῶν αὐτοῦ σιῶν — Τότε διὰ προσταγῆς τοῦ ίδίου ἐκτίσθη τὸ ἐν Καρπενησίῳ πρατήριον, Σαράγιον, κάτωθεν τῆς πολιτείας πρὸς δύσιν, κακείθεν μετέβη εἰς Νέας Πλάτρας, εἰς Ζητούνιον καὶ εἰς Λάρισσαν, καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις καθέδραν του. 'Η δὲ εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἀφίξεις του ἐγένετο ἐπὶ τὸ λουσθῆναι ἐν τοῖς θερμοῖς ὅδασι, τοῖς οὖν μακραν τοῦ χωρίου Σμοκόβου ἀναβλύζουσιν.

"Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τοῦ καθίκου 31 τῆς μονῆς Προσάρεως ἐν Εύρυτανίᾳ κατ' ἀντίγραφον τοῦ ἐν Ἀθήναις καθηγητοῦ διδασκαλίου κ. Ἰω. Γέντε.

525. 1817. — Ίουλίου 22 1817 ἥλθε ὁ γέροντας Αλῆ Βεζέρης επί τὴν Ρεντήναν καὶ ἐκατέσεν ἡμέρας τροῖς εἰς τὸ Λαύρεον . . . καγκλου.

Ἐπιγραφικὸν γάρ σαμψιδόντες δεξιὰ τῷ μετρητῷ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς "Πεντίτης Λαυρέτανης in Χριστιανῆς ἀρχαιολογικῆς ἔπαιπτες Δελτίον Η' σ. 71).

526. 1819. — Ἐγίνεν εὐθυνία μεγάλη· αἱ 100 ὄκαδες; ἀλεύρι γρ: 15, τὰ δὲ ἄλλα γρ: 7.

"Ἐντελεχεία τοῦ μετρητοῦ. Ἐπειτα: τὸ δέ" ἀρ. 538.

527. 1819. — Ομως ἕργόντος ἰσυνάγθεισαν ὅλοι ἡ χωριάταις καὶ ἐκατέβησαν εἰς τὴν μεγάλην βρύσιν μὲν στογασμὸν μήπος καὶ κάμουν φτάσινά καὶ κοποῦν τὰ ντάπητα (;) καὶ οἱ πάγες εἰς πολές ὅπου ἐπέρναν ἡ ἀργυρωταῖς καὶ εἰς ταῖς 21 τοῦ ριθέντος μηνὸς μὲ τονάπαστανέρουν δια τὰ ταπεια (;) καὶ πάγες εἰς ταῖς 21: ὅραις τῆς ιμέρας ἐπηγκαν εἰς τὴν χώραν ἡ χωριάταις μόλον ὅπου εἶχαν καὶ κανόνια: 3: καὶ εἰς τὸν "Αγιον Μηνὰ καὶ τέλος πάντων δὲν ἐκαμαν ἀλλο παρὰ μόνον πῶ; ἔκαψαν τὸ μαγαζί τοῦ Σιρ. (;) Σταύρου διατὶ αὐτὸς ἡτον ὁ ἐνάντιος εἰς ὅλα" εἰς ταῖς 28: τοῦ παρόντος ηλθε τὸ μελητάρι καὶ εἰς ταῖς 20: ὅραις ἐστρατευσε δια ταῖς Σφρακνόταῖς καὶ η Λιυκάδιοι ἀλη ἐφηγαν καὶ ἀλη ἐστάθηκαν εἰς πόλεμον καὶ ἀπὸ χωριάταις ολήγη ἴσχοτόθεισαν καὶ ἀπὸ Ἐκλεζίους μάληστα πολή· ἐπειτα ἥλθε ὁ καινιράλ (=γκενεράλης, στρατηγὸς) καὶ εκριμασαι διὸ παπάδες τὸν Στραβοκιάδη καὶ τὸν Παπαφιλήπει εναν Πορίσολο (;) καὶ τὸν Ασπρογέρακα καὶ τοὺς ἀλους οποὺ τὰταν θειλαχομένει ώς τὰς . . . ἀπὸ Κορφού· Ο φη. ||ψη(;) Ζαμπέλης καὶ ἐλευθεροθει.

"Ἐν φ. 16 τοῦ δέ" ἀρ. 48 καθίκος τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἐν Ἀθήναις (Νέος Ἑλληνομνήμονος Τόρ. Β' σ. 498 κ. Ι.).

528. 1819.—1819· εν μηνῷ Ιουλίῳ 10 ἐράνη ἔνας κομήτης κατὰ τὸ μέρος τῆς Πάργας μὲ κάπειας ἀκτήνες ὅπου ἐδήκνυε τὸ συμβέαν κακὸν καὶ σίμουν καὶ ἦγὼ εἰς τὴν χώρα ευφυμέριος. Εἰς τὸ αὐτῷ ἵτος 20 Σεμπτερίου ἐστηλαι: τὸ γοβένω (=γοβέρνο, governo) εἰς τὴν μητρόπολην τὸ Νικολάκη Σταύρο νὰ πρόγραψουν τὰ τήποτές τους ὁ κάσμος ἡμέρα Κηριακὴ καὶ εἰς Σφρακησάνη¹ τοῦ ἐναντήρηθηκαν δοτε ὅπου

¹ Πρόκειται περὶ τῶν ἐν Λευκάδῃ Σφρακησάνων, οἵτινας ἐν τῷ δέ" ἀρ. 126 σημειώματι τοῦ αὐτοῦ καθίκος καλοῦνται Σφρακιόταις.

τοὺς ἐδησάν απράκτους. 'Ο καλονέλ 'Εκκέζωρ ὅπου εἶταν κομαντά-
τες τοῦ ἑσπακοφάνη καὶ επείσεις 60 'Εκκέζους καὶ ἦλθε ναν τοὺς πολε-
μήση καὶ εἰ Σφραγησάν τὸν εκράτησαν καὶ δεν τὸν ἀφησαν νὰ ἔμπη
εἰς τὸ χωριό· ἦταν ἡμέρα Τρίτην καὶ ἐπήστρεψει εἰς τὴν χώραν·
ἔτοται εὐρέθει νὰ είναι ὁ Αγχαπιος Λάζαρος προτοπαπάς.

'Ἐν φ. 2α τῷ καθίσταντο 48 τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἐν 'Αθήναις (Νέου Ελλη-
νομυθίμους Τόμ. Β' σ. 499).

529. 1820. — 1820 Αύγουστου 25. ἐμβῆκε τὸ στράτευμα τὸ
βασιλικὸν εἰς Ἰωάννινα.

Τὸν ίδιον καίρον 19 Αύγουστου ἐκάψε τὰ Ἰωάννινα ὁ ἀφωρισμένος
Κα(ρ)αλής ὁ γεζίτης.

Τὸν ίδιον καίρον εἰς τές ἑδιες ἡμέρας ἥρθεν ὁ βεζύρης Σμαήλ Πα-
σιόδηπτης.

Τὸν ίδιον καίρον ἐπάκησε τὸ βιλαέτι καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν οἱ τὴν
Πλάκαν ετὸ Μέτζοβον.

Τὸν ίδιον καίρον ἐκάψε καὶ τὴν Μάζαν.

1820 Αύγουστου 22 ἡμέρα Κυριακὴ ἐπιχότωσαν τὸν κύρο Μάνθον
Κουκουλιώτην εἰς χωρίον Μέτζοβον τὸ ὅποιον τὸν ἑβάρεσαν τὸ στρά-
τευμα τὸ βασιλικὸν ἔνας τηλήμπασης τοῦ Δράμαλη.

Θεόδωρος Νούτζο Μπαζάκας γράφω διὰ ἐνθύμησιν τῶν μεταγενε-
στέρων.

Χειρόγραφον σημείωμα ἵντερου Μηνάου τῆς ἑκκλησίας Κάτω Βίτσης ἐν 'Ησσίῳ,
ἐκδόθην ἀνευ τηρήσεως τῶν ἀνορθογραφῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Σάρρου ἐν Διελτίῳ Ἰστο-
ρικῆς καὶ ιθυολογικῆς ἑταῖρεις Τόμ. Ε' σ. 569 κ. ἡ. 'Ο αὐτὸς παραπίμπει περὶ τοῦ
Μάνθου εἰς 'Αραβαντινοῦ Ἰστοριαν Ἀλῆ πασσᾶ σ. 461 καὶ Λαμπρίδου Ἰπε-
ρωτικά μελετήματα ἀρ. 9 σ. 30.

530. 1821. — 1821 Φευρ. 29 ἀρχησεν ἐδώ εἰς τὸ Γιάστι, ἡ ρε-
βελουντζία (=έπανάστασις): οἱ Γραικοὶ καὶ ἄλλοι κάτοικοι κατὰ
τῆς Τουρκίας καὶ ἐκοφχν τοὺς Τούρκους εἰς τὸ σπῆτι τοῦ μπενλικίου
καὶ ἄλλους πολλοὺς ὅπου καὶ ἀν εὑρίσκοντον.

'Ἐκ γειρογράφου ἀπεριέχοντος καὶ τὸν 'Αγαθάγγελον ἐρ Χιώ (Κανελλάκη
Χακά ἀνάλεκτα σ. 386).

*Ἐπειτα ὁ ἀρ. 541.

531. 1821. — 1821 Μαρτίου 25 - αντὶς . το σαφέρην προτο
εἰς ετη Καλαματαν καὶ πατέρων . εἰς ; αλον το κοσμό.

*Εξίδωκεν ὁ κ. N. Bénęs ἐν Δελτίῳ Ιστορικῷ καὶ θένολ. Επαιρέεις Τόμ. Γ' σ. 401
ἐκ τοῦ καό. τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Αθηνῶν 1875 ἐν τῇ σταχώσει πρὸς τὴν ἀργήν.

532. 1821. — 18201 . Μαρτίου 29 ηρθαν η Τουρκη εἰς τω
μωναστηρι καὶ επιφαν πράγματα του μωναστηριου καὶ τω εκαψαν καὶ η
Παναγια τους έδοσε τω πελά τους.

*Ἐνθα καὶ ὁ ἀκατέρω ἀρ. 485. *Ιδε καὶ ἀρ. 540, 537, 542, 546.

533. 1821. — Εἰς τὰ 1821 κατὰ μῆνα 'Απρίλιον ἡχολούθησε ἡ
ἀκοστασία τῶν μπέιδων εἰς Βλαχούπογδανίαν δὲς ἔφυγεν 'Αλεξανδρος
ὁ Γψηλαντης καὶ Μιχαὴλ Βοιδᾶς.

*Ιεροσολύμων Κατάλοιπα ἀρ. 33, φ. 496 (Κοικυλίδου σ. 76).

534. 1821. — 1821 ἐν μηνῃ Μαΐῳ ἀποστάτησαν οἱ Κασσαν-
δρῖνοι καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ 'Οκτωμερίῳ 27 ἐπῆραν οἱ Τσῆροι τὴν
Κασσάνδραν καὶ ἔκοψαν πολλοὺς καὶ ἵσκλάβωσαν γυναικας καὶ παι-
δία ἀπὸ 15 χρονῶν καὶ κάτω.

'Αντέγραψ' αὖτες ἐκ τοῦ τίλους Νομοκάνονος γρατῶν τοῦ οὗ αἰώνος τῆς βι-
βλιοθήκης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη μονῆς Βλατταίων. *Ιδε Notes épigraphiques et pa-
leographiques iv Mélanges Graux σ. 627.

535. 1821. — 'Ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ (φωκα' Μάιος) εἰςῆλθον ἐν
Βουκουρεσθίῳ οἱ Ωθωμανοί.

*Ἐν φ. 181a τοῦ ιπ' ἀρ. 57 καθικός τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς (Νέου 'Ελλη-
νομνήμονος Τόμ. Γ' σ. 121).

536. 1821 — Κατὰ τὸ φωκα' ἑτος σωτήριον τῇ 6 'Ιουνίου ἐν
ἡμέρᾳ Πέμπτῃ ἐπολιορκήθησαν καὶ οἱ ἐν Καρπενησίῳ 'Αγαρηνοὶ ὁμοῦ
καὶ ὁ ἐκ Τομορίου τῆς 'Αλβανίας Χασάν Τομορίτζας ἐπιλεγόμενος
μετὰ πεντήκοντα ἑαυτοῦ στρατιωτῶν, φύλαξ ἡ μαλλον εἰπεῖν φθι-
ρεὺς τῆς ἐπαρχίας ταύτης τυχών, ὅπὸ τῶν ἐγχωρίων ἡμετέρων στρα-
τηγῶν, τουτέστιν τοῦ καπατάνη Γιανάκη Γιολντάση, τοῦ τε 'Αρχη-
γίανη Συκᾶ καὶ τοῦ Γιάννη Μπράσκα καὶ κοινῶς ὅπὸ πάντων τῶν
ἐπαρχιωτῶν Χριστιανῶν καὶ πολλῶν ἄλλων πλησιοχώρων οἷον Κραββα-
ριτῶν, Βαλτινῶν καὶ ἄλλων ἵπι βοσθείς δῆθιν συνελθόντων, τῷ ὅντι

δὲ πολλῶν κακῶν καὶ ἀρπαγῶν αἰτίαν ἐποδειχθέντων, ὃν χορυφχῖοι καὶ πρωταίτιοι ὁ ἐπὶ κακίᾳ περιβόλτος καὶ πάσης ἀνθρωπίνης ἴδεις ἕκτος Κωνσταντίνος ὁ τὸν ἐπίκλησιν Γεωργούστος, ἀνὴρ Θρασὺς μὲν ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ εἰς ἄκρου αὐθίδης καὶ προπέτης, δειλὸς; δὲ ἐν ὥρᾳ πολέμου καὶ λαγῳ ἔγων καρδιάγ, τουτέστιν ἀπανταχοῦ πονηρός κατὰ τὸν ἐκ Κυρῆνης (Συνέσιον) ὁ ἡξ Ἀγίου Βλασίου ἀναφυεῖς. ὅλον δὲ τὸν [βίου] αὐτοῦ ἐν ληστείᾳ καὶ ἄλλοις αἰσχίστοις ἔργοις καὶ φόνοις διατεράσσας. ὅψα δέ ποτε τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐν Βάλτῳ γεγαμηκὼς, κακεῖ μέχρι τοῦδε κακῶς παροικῶν, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ τοῦ Σκυλοδήμου αὐτάδισλφος; Σπῦρος ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Συντέκνου ὄρμώμενος, ταύτᾳ δὲ καὶ φρονῶν καὶ πράττων τῷ εἰρημένῳ Γεωργούσῃ. Πολέμου δὲ συγκροτηθέντος καὶ ἡμερῶν ὄκτω πρὸς τὰς δέκα παρελθουσῶν, μηδενὸς δὲ γενναίου ἔργου μέχρι τότε κατορθωθέντος, διὰ τὸ ἀσύμφωνον καὶ εἰς τὰ μικροπρεπῆ λάφυρα ἐπιερρεπές τῶν ἡμετέρων, οἱ ἡξ Ἀγαρ καίτοι ἀπόκλειστοι καὶ ἐνδεεῖς ὅντες πολλῶν πρὸς τὴν χρείαν ἐπιτηδείων, ἀλλ' οὐκ ἐνέδωκαν, ἀνδρείως δὲ ἀντιμαχόμενοι ἵκαρτέρουν, ἔως οὖ νέας δυνάμεως ἐλθούσας ὑπὸ πεντακοσίων ὁμοφύλλων καὶ τι πρὸς συνισταμένης, θάρρους καὶ τόλμης πλησθέντες καὶ μηκέτι ἀνασχόμενοι ἔγκλειστοι εἶναι καὶ συμπολιορκούμενοι, ἐξῆλθον αὐτίκα καὶ αὐτοὶ, οἱ ἡμέτεροι μόνη τῇ θεωρίᾳ τούτων καταπλαγέντες καὶ κατάρρομοι γεγονότες, ἐγκαταλειπόντες οὓς φέουν πύργους καὶ πᾶσαν τὴν κωμόπολιν κενὴν διπλῶν καὶ στρατοῦ ἀτίμως καὶ ἀνάνδρες εἰς φυγὴν ἐτράπησαν μηδενὸς τὸ παράπαν αὐτοὺς διώκοντος καὶ οὗτως ἐντρομοῦ καὶ δειλίας πλήρεις ἀπνητὶ κατέλαβον τὴν βρύσιν τὴν καλουμένην τοῦ Σκορδᾶ, ὅπου εὖν φίδιῷ πολλῷ διανυκτερεύσαντες νυκτὸς καὶ ἡμέρας φυλακάς ἔχοντες, τὴν ἐπιοῦσαν οὐδὲ ἔκει ἐτόλμησαν μεῖναι, ἀλλ' ἀλλαγῇ τόπου τὴν σωτηρίαν αὐτῶν τεχνεύσμενοι, ἵκειθεν φυγόντες καὶ πρὸς τὸ δρός τῆς Χελιδῶνας χωροῦντες τὰς ἀκρωρείας ταύτης κατέλαβον. "Οτε καὶ ὁ διαληρθεὶς Σπῦρος τολμηρὸς φν ἀντιστρόφως ἀνέβη τὸν ἱππον. Τούτων οὖν ὡς εἰπόντες ἐφθημεν οὗτως αἰσχιστα εἰς φυγὴν τραπέντων, μόνος ὁ Γιολτάσης Γιαννάκης, ὁ τε Ἀθανάσιος Χατζόπουλος καὶ Κωνσταντίνος Τζάτζου, ὁ Κωνσταντίνος Ἰατρείδης ἐκ τῶν κωμοπολιτῶν καὶ ὁ Δημήτριος ὁ ἐκ τοῦ Προυσοῦ Παπᾶ Γεώργη νιός τολμήσαντες ἀπεκλείσθησαν, ὁ μὲν ἐν τῷ τοῦ Δημητράκη παλαιῶν πύργῳ, οἱ δὲ ἐ-

τοῖς ιδίοις αὐτῶν οἷκοις, φοβηθέντος δὲ καὶ γενούτου, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ περὶ τρίτην ὥραν τῆς νυκτὸς ἦν; Δευτέρας εἰκοστῆς οὖσης τότε ἡμέρας τοῦ Ἰουνίου, φυγάδος γενομένου καὶ πυρὸν ἐν πολλοῖς οἴκοις ἴμβαλόντος, ἵνα μὴ δῆθεν οἱ βάρβαροι μετὰ ταῦτα κατάσχωσιν αὐτοὺς, τότε δὴ τότε, κενὴ ἔγκατα λείπεται ἡ περιβλεπτὸς κωμόπολις τοῦ Καρπενήσου ἀβοτήθητος καὶ ἀπροστάτιετος, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι καὶ ως ὁπωροφυλάκιον ἐν σκηνολάκτῳ (γρ. ΣΙΚΥΠΛΑΤΩ). Πρωίς δὲ γενομένης ἀναστάντες οἱ βάρβαροι ὡς ἔγνων τοὺς ἡμετέρους φυγόντας εὔθυς εἰς τὰς ἀγυιὰς ἐξελθόντες καὶ εἰς πηδήσαντες εἰς τοὺς οἴκους καὶ πάνθ' ὅσα εὑρὼν ἐν αὐτοῖς ἀποσυλήσαντες, εἴθ' οὕτω διὰ πυρὸς αὐτὴν, φεῦ (καὶ τις δώσει μοι πηγὰς δακρύων, ἵνα θρηνήσω ἐν αὐτῇ;) ἀπετέφρωσαν ἕκτος μόνον ἑκένων τῶν οἰκημάτων, εἰς δὲ αὐτοὶ κατεσκήνουν.¹ Επιυρπολήθησαν δὲ οἵμοις καὶ οἱ τέσσαρες αὐτῆς ἱεροὶ ναοί, οἱ ἐπί ονόματι ὁ μὲν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ὁ δὲ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου καὶ ὁ παντὶ περικαλῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος, σεμνυνόμενοι. Οὗτος δὲ καὶ μετὰ θόλου ὃν ἐκτισμένος κατεκρημνίσθη ὑπὸ τῶν λυσσώντων Ὁθωμανῶν τὴν ὑψηλὴν ὄροφὴν ὡς ὅλος λιθάκτιστος καὶ μὴ κατακαιόμενος, ἀνερευνήσαντες δὲ καὶ τὰ ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀπόκρυφα εὑρὼν πάντα τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ κειμῆλια καὶ κανδήλας, ποτήρια, δίσκους, στεφάνους καὶ σὺν τούτοις τὸν τίμιον σταυρὸν, πάντα ἀργυρᾶ καὶ ἀριστα τεχνουργημένα, ώςαύτως δὲ εὑρὼν καὶ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, τὰ δὲ τῆς Πλαναγίας οὐχ εὑρὼν, διὰ τὸ προβλέψαι τὸν ἐπίτροπον Παπαδημήτριον τὴν τούτων ἀσφάλειαν ἐν καιρῷ, μεθοδικώτερον αὐτὰ κατακρύψαντα μηδὲ εἰς ἐν μέρος ὅμοιον πάντα ἴμβαλόντα, ἕκτος μόνον πάντων τῶν ἱερῶν ἀμφίων, ἀτινα ἐν κιβωτῷ ὅντα καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ γωνίᾳ ἔνδον τοῦ ναοῦ κεχωσμένα ἀναγωσθέντα εὑρέθησαν. Ταῦτα οὖν οἱ βάρβαροι Ἀγαρηνοὶ ἐν τῇ κωμόπολει ποιήσαντες καὶ θάρρους ἢ μᾶλλον εἰπεῖν θράσους καὶ μανίας πλησθέντες, ἐφώρμησαν ἀκράτως καὶ τοῖς πέριξ χωρίοις ὡς μηδενὸς αὐτοῖς ἀνθισταμένου κατέκαισαν τὰ χωρία Βουτυρᾶ, Κορεσχάδες, Γορανάδες καὶ τὰ δύο ἱερά μοναστήρια τῶν Κουμασίων καὶ τὸν ναὸν μόνον τῆς Μεσαμιλίου καὶ εἰ μη Κύριος ὁ θεὸς ἰεούθησεν ἡμῖν πάντως ἐπὶ πολὺ προσυχώρησεν ἐν τῇ μανιώδῃ ὄρμῃ αὐτῶν· αὐτίκα γάρ μεταβάντες ἐκ τῶν Πολετοχωρίων, ὠρμησαν κατὰ τῶν δύο χωριδίων Μάρας καὶ Ἀγίου Ἀνδρέου, διόπου

ἥν τὸ ἡμέτερον στρατόπεδον, ἀλλ᾽ ἐψεύσθησαν οἱ μάταιοι τῶν ἔλπιδων, διότι μάχης χρατερᾶς αὐτῷ: συγκρουσθείσῃς; τῇ πρεπείᾳ τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐπιχρατήσαντες οἱ ἡμέτεροι τριάκοντα μὲν ἐξ αὐτῶν φανευθῆναι πλείστους δὸς τρωθῆναι ἐποίησαν καὶ καταδιώξαντες αὐτοὺς ἄχρι τοῦ ποταμοῦ, οὗτοι μὲν χαίροντες καὶ δοξαν ἀναπέμποντες εἰς τὸ αὐτὸν ἐπανῆλθον στρατόπεδον, οἱ δὲ βάρβαροι ἀτάκτως φερόμενοι καὶ κατηρχυμμένοι εἰς τὴν καμόπολιν ἀπεκλείσθησαν, μετ' οὐ πολλῶν ἡμερῶν παρέλευσιν ἐκδιωχθέντων ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν συμμάχων τῶν τὴν ὁδὸν τῶν Καγκελίων φυλασσάντων βαρβάρων Ἀλβανῶν καὶ χρατυθέντος τοῦ τόπου ὑπὸ τοῦ χριστιανούμοιο στρατοῦ. Ω; ἔγνων τοῦτο οἱ ἐν τῇ καμόπολει, φρίξη συσχεθέντες ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ, ἥτις ἦν ἡ ἰδεόμητο τοῦ Πουλίου Παρασκευῆς ἐπιφωσκούμενης διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀποκαλουμένης Συμπεθερίκην συνάμπα τοῖς ἐγχωρίοις ἀλλοφύλοις: φύχοντο λαβόντες τοὺς ἡμετέρους καὶ οὔτως ἐξωστρακίσθησαν τέλεον ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης τὸ βάρβαρον αὐτὸν καὶ φυλοτύρανον θύνος.

† Α. Ἱατρεῖδης ὁ ἐκ Καρπενησίου.

*Ἐν σ. 907 κ. ἐ. τοῦ δπ' ἀρ. 42 Κτηματολογίου τῆς ἐν Εύρυτανίᾳ μονῆς Προυσοῦ πιστῶς κατὰ τὸ σταλέν μοι ἀντίγραφον τοῦ ἐν Ἀθήναις καθηγητοῦ διδασκαλείου κ. Ιω. Τίττα.

537. 1821.—1821 Σεπτεμβρίου 23 εγήνε τα ρεσαλτω σην Τριπολιτζα και εγίνε ταραχη μεγάλη.

*Ἐνθα και δ ἀνωτέρω ἀρ. 485. Ιδε και ἀρ. 532, 540, 542, 546.

538. 1822.—1822 Ἀπριλίου 13 ἔγινεν ἡ θλιβερὰ καταστροφὴ τῆς Ναούσεως: παντελεῖ ἀφανισμῷ ὑπὸ τοῦ ἀπηνεστάτου Ἀμπαλαμπούτ πασσα, Σελανίκ - βαλεσῆ· ἐκαρατομήθησαν ἄνδρες 170 καὶ ἐσκλαβωθῆσαν γυναικες, παιδια ὑπὲρ πέντε χιλιάδεις. Καὶ ἡ θυγάτηρ μου Αἰκατερίνη ἔκει οὖσα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς αἰγμαλωτίσθη μεγάλη, καὶ διὰ τὴν ἑξαγοράν της μὲ τὰ δύο της παιδιά Γιαννάκην καὶ Κωνσταντίνον (ἐπειδὴ ἡ θυγάτηρ της Λίντσιω μὲ τὴν θείαν της Σμαράγδω ὑπ' ἄλλων Γκίκιδων αἰγμαλωτίσθησαν), ἔδωκε τέσσαρας χιλιάδας γρόσια καὶ ἐξ αἰτίας των ὁ Ἀμπουλαμπούτ μὲ ἐφυλάκισεν εἰς Θεσσαλονίκην μῆνας τέσσαρας ἥμισυ καὶ μοῦ ἐπῆρε τζαρέμεν γρ: 10500, χωρίς τῶν ἑξόδων τοῦ μουμπασίρη.

*Ἐνθα και τὰ δπ' ἀρ. 523 και 526 μετ' αὐτά.

Ε.Υ.Τ.Η. Κ.Π. Δ. 2006
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

539. 1822.—φωκίδ' Νοεμβρίου εἰς Ἱερούπολιν τοῦ Θρόνου πατριάρχου ὁ ἀνόητος Μακάριος. Ἰδωμέν τοῦτο.

Ἐν φ. 386 τοῦ κώδικος 95 τῆς κυρίως πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱερουσαλήμων (Κεραμέως Τόμ. Α' σ. 170).

540. 1822.—1822 Νοεμβρίου 30 επήρεν η Χρηστανη τῷ Παλαιμῆδῃ καὶ ἐξόριστηκαν κατου εἰς το Βερουση.

Ἐνθα καὶ ἀρ. 485. Ἰδε καὶ ἀρ. 532, 537, 542, 546.

541. 1823.—1823 Ιουνίου 18 ἐσταλθήκεν αὐθέντις εἰς Μπογδανίαν καὶ Βλαχίαν ὁ δὲ αὐθέντης τῆς Βλαχίας Γκίκας, ἀφ' εὑρίσκεν εἰς τὸν Θρόνον εὐγαλεν δόσημον εἰς τὴν Βλαχίαν διὰ -2- χρόνους μόνον νὰ πληρώσουν εἰς τὸ ἱερούματ (=δημόσιον ταμεῖον) ὅποιας τάξεως καὶ ἀν εἶναι ὡς κάτωθεν φαίνεται. Ἐπι λόγου διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη ὅπου ζάρα ἔχρεωστοῦσεν διὰ ταῖς θροφαῖς ὅποι εἶχεν θράψει τὰ στρατεύματα τῆς Τουρκίας ἐνόσου ἦχαν καθήση εἰς τὴν Βλαχίαν ὥστε ἐξεκαθαρίσθησαν οἱ ρεβουλαντζιονίται καὶ επέκησαν εἰς τὴν Γραικίαν.

Τὸ Βαδραρίτι εἰς τὸ κάθε μέτρον νὰ πληρώσουν πρὸς 24 ασπρα.

Τὸ Ὀγαρίτον εἰς τὸ κάθε πρόβοτον νὰ πληρώσουν πρὸς 63 ασπρα.

Ἡ Γοστίνα νὰ πληρώνουσι διὰ μελήση τόσον καὶ διὰ τὸ μοχθηρὸν (=χοῖρον) πρὸς 43 ασπρα. Τὸ ὅποιον δώσιμον τὸ ἐπούλησεν διὰ -2- χρόνους καὶ ἐπῆρε ὅλα τὰ ἀσπρα ἴμπροστά καὶ ἰσχήση τὸ χρίως ὅποι νὰ μὴν πληρώσουν διαφόρετα τὰ ὅποια ἐπούληθησαν διὰ 800 χιλιάδες γρόσια.

«Ἐκ χειρογράφου ἐμπεριέχοντος καὶ τὸν Ἀγαθάγγελον» ἐν Χίῳ (Καντλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 386.

Προηγεῖται ὁ ἀρ. 540.

542. 1825.—1825, ημέρα 8. ἦλθεν ὁ Πραήμης Αράπης εἰς Γριμπολιτζᾶ καὶ εκανε φέτους εἰς τῶν Μωρέων χρονια : 3: ἵως απου ἦρθεν ο ευλαγειμένως Ιώαννης κυβέρνητης καὶ τον εδίωξε.

Ἐνθα καὶ ἀρ. 485. Ἰδε καὶ ἀρ. 532, 540, 537, 546.

543. 1825.—φωκίδ' Σεπτεμβρίου 15 ἦλθεν ἄκρο Πόλισσας Σαλαχώρης λαβεῖν τὸ κάστρον (Ἱερουσαλήμ). ὅπερ ἐλαβεν οἱ ἐγχώριοι

παρὰ τοῦ ἡγεμόνος πρὸ 70 ἡμέρων καὶ μὴ δυνηθεὶς ἔγινεν οἱ μουσελίμης Ἱερουσαλήμ Σεπτ. 8.

Ἐν φ. 58α τοῦ κώδικος 95 σ. πορίν: Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Α' σ. 170). Πίστις καὶ κατωτέρω ἀρ. 544, 545.

544. 1826. — φωκῆς τῷ ἐπει τοῦ Ιουνίου 20, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅρα 4 τῆς ἡμέρας, ἐκφριεύσαν οἱ ξεντόποιοι τὸ κάστρον ἐκ χειρὸς τοῦ μουσελήμ αὐτῷ αἰνιατος. Διὸ ἐπαυτεν ὁ πόλεμος τῆς τε Βηθλεέμ καὶ Πετζαλᾶ.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 543. Ιδὲ καὶ ἀρ. 545.

545. 1826. — φωκῆς Ὀκτωβρ. 15, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ἐλαβεν τὸ κάστρον οἱ Πρατιμ - πέντε Κιχείρη τοῦ Ἀπτούλᾶ πασιδ τοῦ Ἀκριοῦ, πολεμήσας πρότερον ἡμέρας πέντε καὶ ρίψας πόνπας ἐνδον Ἱερουσαλήμ ἐκ τε τοῦ Σταυροῦ ἡμῶν μοναστηρίου καὶ τοῦ ὄρους Ἐλαιώνος. Οὐδὲν ὅμως κακὸν γέγονεν ἐνδον Ἱερουσαλήμ, εἰ μὴ εἰς Ἐβραῖος ἐλαβώθη κατὰ τὸν πόδαν του καὶ εἰς (γρ. εἰς;) κύνας ἐτελείωτεν κτυπηθεὶς. Εἰς τὰς 16 ἡμέρας Κυριακῇ εἰςῆλθεν ὁ στρατὸς τοῦ Κιγαλίν εἰς τὸ κάστρον. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἦν καὶ ἡ ἐφοτὴ τοῦ ἀγίου Λογγίνου ἐκατοντάρχου. Πολλοὶ ἐφέντιδες ἐμεσίτευσαν περὶ παραδόσεως ἀκροπόλεως· οὐδεὶς ὅμως εἰςηκούσθη, εἰμὴ ὁ Χασάν ἐφέντης πρώτην μουσελήμ τοῦ πόπης.

Ἐνθα καὶ οἱ ἀρ. 543 καὶ 544.

546. 1833. — Ιανουαρίου :17: ἦλθεν ο βασιλεὺς Ὡθων ὁ πρῶτος τῆς Ἐλαδῶς.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 485. Ιδὲ καὶ ἀρ. 532, 540, 537, 542.

547. 1835. — Ἔτος 1835 θίμησις, ὅταν ἐσκοτόσαν τὸν Χριστὸ Μαλισιώτα ὁ Σέμπηκας ἐν ταῖς Γουργουταῖς μὲ τετρακοσίους νομάτους δύο τερβεναγάδες καὶ αὐτὴς ἦταν 80: ἀλλος κανένας ἀπό τούς κλίφτες δὲν ἴσχαρέθη μόνος αὐτός.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα δεῖξια τῷ εἰςερχομένῳ εἰς τὸν κόριον καὸν τῆς ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς Ρευτίνης (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας Δελτίῳ Η' σ. 7f).

548. 1835.—Ἐτος 1835 θύμησις ὅταν ἐπάτησε τὸ Νεοχώριον ὁ λουσιάδης καὶ πῆραν γρ. χιλιάδες 300.

Ἐπιγραφικόν χάραγμα δεῖξι τῷ εἰςερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῇ; ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς Ῥεντίνης (Λαμπάκης ἢν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιφύλαξ; Δελτίῳ Η' σ. 71).

549. 1835.—1835 θήμησις ὅταν ἐπέσει χιόνι πολλὴ καὶ ἔκχυτος χημόνας δυνατός τὸ χιόνις ἔκαμε μῆνας 3, καὶ ἐψόφησαν τὰ πράματα τοῦ κόσμου.

Ἐπιγραφικόν χάραγμα δεῖξι τῷ εἰςερχομένῳ εἰς τὸν κύριον ναὸν τῇ; ἐν τῷ νομῷ Καρδίτσης μονῆς Ῥεντίνης (Λαμπάκης ἢν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιφύλαξ; Δελτίῳ Η' σ. 70).

550. 1836.—Ἐν ἑτη χιλιοστῷ ὄκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἔκτῳ, ἀρ. 1836 ἐν μηνὶ Νοεμβρίου εἶκοσι Εξ. 26· ἥλθεν ὁ ἄγιος ἀρχιερεὺς Ἰωσήφ εἰς τὴν μονὴν ἀγίου Λαυρεντίου ὠρῷ ἵννάτῃ μ. μισημέριας.

Ἐν φ. 39α τοῦ κώδικος ἀρ. 9 τῆς βιβλιοθήκης Ἀγίου Λαυρεντίου (Κεραμεὺς ἢν Επετηρίδι; Παρνασσοῦ "Ἐτος Ε' σ. 125).

551. 1837.—Ωνήθη δὲ ὑπὲρ ἴμου Φιλήμονος τοῦ Κυπρίου Ἀγιοταφίτου... Τῷ φωλὶ ἔχαιροτονήθην ἀρχιερεὺς τῆς Γαίης, μὴν Ἰανουάριος τῇ 11 τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Νόσσης.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 544 τῆς κυρίως Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Α' σ. 476). "Ιδε καὶ κώδ. 607 (Αὐτόδι Τόμ. Α' σ. 485).

552. 1844.—Μετὰ τεσσαρακονθήμερον ἀσθένειαν ἐτελεύτησεν ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξῃ Ἀθηνάσιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, κατὰ τὴν ιες τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς, κατὰ τὸ ἀριθμὸν ἑτος μ. Χ., ἑτῶν ὡν 93, καὶ ἐτάφη κατὰ τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Νεοχώριον, κατὰ τὴν ιθ τοῦ Δεκεμβρίου.

Σημείωμα Νικοδήμου Χρηστίδου ἱεροδιακόνου.

Κώδ. 9 10 τοῦ Ἱεροσολύμων Νικοδήμου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Γ' σ. 182 κ. ἑ.).

- "Ιδε καὶ ἀρ. 554, 555.

553. 1845.—Εἰς τοῦς 1845 Ιουλίου 16 ἥλθεν εἰς τὸ ἄγιον Ὀρος τὸ βασιλόπουλον τῆς Ρουσσίας οἱ ὑπὸ τοῦ Νικολάου ὁ Κωνσταντίνος καὶ ἐστω εἰς ἑνθήμησιν.

Ἐν φ. 1246 τοῦ κώδικος 702 τῆς ἐν Ἀγίῳ δρει μονῆς Παντάξιμον (Λαμπάρου Τόμ. Β' σ. 416).

"Ἐποντας οἱ ἀρ. 431α καὶ 438.

554. 1845.—Κατὰ δὲ τὸ φῶμας¹ Μαρτίου 15², ἐπροσιβάσθη πατριάρχης Ἱεροσολύμων ὁ ἀπό Λύδδης κ. κ. Κύριλλος τὴν πατρίδα Σάμιος, ἵτων 55, ὁ εὐκλεῶς σύζητη πατριαρχεύσων.

"Ενθα καὶ δὲ ἡ ἀρ. 552 τῇ αὐτῇ χρεῖ. "Ιδι καὶ ἀρ. 555.

555. 1849.—Περὶ δὲ τὸ 1849, Νοεμβρίου 8, ἀνεγέρησεν ἐξ Ἱερουσαλήμ ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων κύριος κύριλλος 6³: διὰ Κωνσταντινούπολεν. Ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐκπληρών χρέην ὑποδιδασκάλου.

"Ενθα καὶ οἱ ἀρ. 552 καὶ 554 τῇ αὐτῇ χρεῖ.

556. Ιδι ἀρ. 145^a.

557. Ιδι ἀρ. 362^a.

558. Ιδι ἀρ. 513^a.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Διαρκούσῃς τῆς ἔκτυπώσεως τῆς ἀνωτέρω συλλογῆς, ἔτυχον τῆς εὐχαιρίας, διατριψας τὸν Σεπτέμβριον καὶ Ὁκτώβριον ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, νὰ παραβάλω τὰς ἐκ χωδίκων τῆς Ρώμης, τῆς Κρυπτοφέρρης, τοῦ Βερολίνου, τῆς Λειψίας καὶ τοῦ Μονάχου ἐνθυμήσεις, ἀνθολογήσω δὲ καὶ τινας ἔτερους καταλόγους δὲλλων βιβλιοθηκῶν πλὴν τῶν ἀναγραφέντων ἀνωτέρω ἐν σ. 114 κ. ἐ. Τὰ δὲ πορίσματα τῆς συμπληρώματικῆς ταύτης ἐργασίας προσθέτω ἐνταθθα.

Καὶ οἱ μὲν προσθέτως ἀνθολογηθέντες κατάλογοι χωδίκων, ὃν τινες παρέσχον δλως ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα, εἰνε οἱ ἔξης·